

ด่วนที่สุด

ที่ พณ ๐๓๐๕/ ๑๗๐๖

กระทรวงพาณิชย์

๔๔/๑๐๐ ถนนนนทบุรี ๑

ตำบลบางกระสอ อำเภอเมือง

นนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือกระทรวงพาณิชย์ ด่วนมาก ที่ พณ ๐๓๐๒/๓๗๓๕ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่คณะกรรมการรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบแล้วเมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงพาณิชย์ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มายังสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี เพื่อนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบในหลักการ และต่อมาคณะกรรมการรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ และได้ส่งเรื่องให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณา ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะพิเศษ นั้น

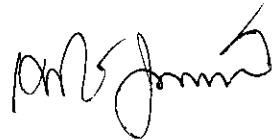
กระทรวงพาณิชย์ได้พิจารณาเห็นว่า ปัญหาด้านการจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงที่ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม เกิดขึ้นจากการที่เจ้าของลิขสิทธิ์บางรายใช้สิทธิโดยไม่ชอบ เช่น การใช้คืออาญาจับกุมและข่มขู่เรียกค่าชดเชยความในอัตราสูง ซึ่งกระทรวงพาณิชย์ยังคงได้รับการร้องเรียนอยู่เป็นประจำ โดยเฉพาะจากผู้ประกอบการรายย่อยที่ได้รับผลกระทบจากการกระทำดังกล่าว ทำให้สังคมได้รับความเดือดร้อน และกลายเป็นข้อพิพาทระหว่างเจ้าของลิขสิทธิ์กับผู้ใช้งานลิขสิทธิ์ ซึ่งได้ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น นอกจากนี้บทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนี้ ไม่เหมาะสมกับพฤติการณ์การกระทำผิด จำเป็นต้องได้รับแก้ไขโดยเร่งด่วน แต่โดยที่ร่างพระราชบัญญัตินี้มีประเด็นที่เป็นสาระสำคัญรวม ๑๒ ข้อ ซึ่งมีเรื่องการบริหารการจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง และบทกำหนดโทษ รวมทั้งเรื่องอื่นๆ อยู่ด้วย ตามที่ปรากฏในบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ดังนั้นหากคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะพิเศษ จะต้องตรวจพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวทั้งฉบับ อาจทำให้การพิจารณาเกิดความล่าช้า อันจะมีผลทำให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่สามารถส่งให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาได้ทันภายในรัฐบาลชุดนี้ได้

จึงเห็นควรแยกหลักการเฉพาะสาระสำคัญในเรื่อง การบริหารจัดการเก็บค่าลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง และบทกำหนดโทษ ตามบันทึกหลักการและเหตุผล ข้อ ๗ และข้อ ๑๐ - ๑๒ ออกจากร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบไว้แล้ว เพื่อคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะพิเศษพิจารณาแยกต่างหาก เพื่อให้แล้วเสร็จและสามารถเสนอร่างพระราชบัญญัติเฉพาะในหลักการเรื่องการจัดการเก็บค่าลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง และบทกำหนดโทษ ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ทันในรัฐบาลนี้ ซึ่งจะเป็นผลดีต่อสังคมโดยรวม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบแยกหลักการเฉพาะเรื่องการบริหารจัดการเก็บค่าลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง และบทกำหนดโทษ ตามร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่..) พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบไว้แล้ว และส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาดำเนินการโดยเร่งด่วนต่อไปเป็นกรณีพิเศษด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายเกริกไกร จีระแพทย์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

กรมทรัพย์สินทางปัญญา

สำนักลิขสิทธิ์

โทร. ๐-๒๕๔๗-๔๗๐๔

โทรสาร ๐-๒๕๔๗-๔๖๓๑

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

๑. แก้ไขปรับปรุงคำนิยามให้ชัดเจนขึ้น เช่น คำว่า “ทำซ้ำ” และคำว่า “เผยแพร่ต่อสาธารณชน” เพื่อให้เกิดความชัดเจนและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล (ร่างมาตรา ๓ และร่างมาตรา ๔)
๒. ยกร่างเพิ่มเติมคำนิยามขึ้นใหม่ เช่น คำว่า “จำหน่าย” “ข้อมูลการบริหารสิทธิ” และ “มาตรการทางเทคโนโลยี” เพื่อให้เกิดความชัดเจนและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล (ร่างมาตรา ๔)
๓. ขยายความคุ้มครองลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงให้ทันต่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ โดยครอบคลุมถึงการเผยแพร่ต่อสาธารณชนทางสื่อดิจิทัลและอินเทอร์เน็ต รวมทั้งการจำกัดความรับผิดชอบของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (Internet Service Provider หรือ ISP) เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการสื่อสารและเผยแพร่ลิขสิทธิ์ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ร่างมาตรา ๑๐)
๔. ขยายการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และเป็นไปตามมาตรฐานสากล เช่น สิทธิในการเผยแพร่การแสดงและสิ่งบันทึกเสียงการแสดงทางสื่อดิจิทัล การจำหน่าย และให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนาสิ่งบันทึกเสียงของนักแสดง (ร่างมาตรา ๑๑-๑๕)
๕. เพิ่มบทบัญญัติ โดยกำหนดให้ความคุ้มครองแก่ข้อมูลการบริหารสิทธิ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับ ผู้สร้างสรรค์ นักแสดง และ เจ้าของลิขสิทธิ์ เพื่อส่งเสริมการเผยแพร่งานลิขสิทธิ์และคุ้มครองสิทธิในข้อมูลของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่ใส่ไว้ในต้นฉบับหรือสำเนางาน ไม่ให้บุคคลอื่น ลบหรือเปลี่ยนแปลงโดยไม่มีสิทธิ (ร่างมาตรา ๑๖)
๖. เพิ่มบทบัญญัติโดยขยายความคุ้มครองลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงให้ทันต่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ โดยครอบคลุมถึงการเผยแพร่ต่อสาธารณชนทางสื่อดิจิทัลและอินเทอร์เน็ต และคุ้มครองแก่มาตรการทางเทคโนโลยีที่เจ้าของลิขสิทธิ์ใช้เพื่อป้องกันการเข้าถึงหรือการละเมิดลิขสิทธิ์ เพื่อให้การคุ้มครองลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ และมาตรฐานสากล (ร่างมาตรา ๑๖)
๗. เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง (ร่างมาตรา ๑๗)

๘. แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการลิขสิทธิ์ในพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๖๐ ให้ครอบคลุมถึงเรื่องการกำหนดแบบสัญญามาตรฐานเกี่ยวกับลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง เพื่อให้ภาคธุรกิจสามารถใช้เป็นแม่แบบในการทำธุรกรรมเกี่ยวกับงานลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงได้ จะทำให้ลดปัญหาข้อพิพาทต่าง ๆ ทางธุรกิจ (ร่างมาตรา ๑๙)

๙. กำหนดให้ศาลมีอำนาจรับสินคำที่จะเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธินักแสดง เพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ คือ ความตกลงว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า (ร่างมาตรา ๒๓)

๑๐. กำหนดให้คดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นความผิดอันยอมความได้ เว้นแต่การละเมิดลิขสิทธิ์ในเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่ ให้เป็นความผิดที่ยอมความไม่ได้ (ร่างมาตรา ๒๕)

๑๑. ในส่วนของบทกำหนดโทษ กำหนดอัตราโทษตามความหนักเบาของพฤติการณ์ความร้ายแรงของการละเมิด โดยแบ่งฐานความผิดออกเป็น ๓ ระดับ คือ ความผิดทั่วไป ความผิดเพื่อการค้าขนาดเล็ก และความผิดเพื่อการค้าเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่ สำหรับโทษจำคุก จะกำหนดโทษจำคุกเฉพาะการละเมิดลิขสิทธิ์ในเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่เท่านั้น ส่วนการละเมิดลิขสิทธิ์ทั่วไป และการค้าขนาดเล็กมีเพียงโทษปรับเท่านั้น (ร่างมาตรา ๒๖- ๒๘)

๑๒. เพิ่มเติมบทกำหนดโทษในกรณี การกระทำความผิดในการลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิ การหลีกเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี การเป็นองค์กรจัดเก็บ โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือไม่ดำเนินการบริหารการจัดเก็บค่าตอบแทนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด (ร่างมาตรา ๒๘)

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางประการของพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ ที่บังคับอยู่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน เช่น ไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการบริหารการจัดเก็บค่าตอบแทน จึงทำให้เกิดปัญหาการร้องเรียนว่าเจ้าของลิขสิทธิ์กำหนดเงื่อนไขและอัตราการจัดเก็บที่ไม่เป็นธรรม นอกจากนี้ บทบัญญัติในเรื่องโทษไม่เหมาะสมกับสภาพความผิดและลักษณะการกระทำความผิด และบทบัญญัติที่ใช้อยู่ไม่ครอบคลุมถึงเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เช่น อินเทอร์เน็ต เป็นต้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์นี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ทำซ้ำ” ในมาตรา ๔
แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“ทำซ้ำ” หมายความว่ารวมถึง คัดลอก เลียนแบบ ทำสำเนา ทำแม่พิมพ์ บันทึกเสียง บันทึกภาพ หรือบันทึกเสียงและภาพ จากต้นฉบับ จากสำเนา จากการเผยแพร่ต่อสาธารณชนหรือจากสื่อบันทึกใด ไม่ว่าด้วยวิธีหรือรูปแบบใดๆ ในส่วนอันเป็นสาระสำคัญ โดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำงานชิ้นใหม่ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน และไม่ว่าการกระทำดังกล่าวจะเป็นการชั่วคราวหรือถาวร

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เผยแพร่ต่อสาธารณชน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“เผยแพร่ต่อสาธารณชน” หมายความว่า ทำให้ปรากฏต่อสาธารณชน โดยการแสดง การบรรยาย การสวด การบรรเลง การทำให้ปรากฏด้วยเสียงและหรือภาพ การก่อสร้าง รวมถึงการทำให้ปรากฏต่อสาธารณชนในลักษณะที่บุคคลสามารถเข้าถึงงานนั้นได้ ณ เวลา และสถานที่ที่บุคคลนั้นเลือก หรือทำให้ปรากฏต่อสาธารณชนโดยวิธีอื่นซึ่งงานที่ได้จัดทำขึ้น

มาตรา ๕ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “จำหน่าย” คำว่า “ข้อมูลการบริหารสิทธิ” และคำว่า “มาตรการทางเทคโนโลยี” ระหว่างบทนิยามคำว่า “เผยแพร่ต่อสาธารณชน” และคำว่า “การโฆษณา” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“จำหน่าย” หมายความว่า ขาย แลกเปลี่ยน ให้ หรือโอนกรรมสิทธิ์ ด้วยวิธีอื่นซึ่งต้นฉบับหรือสำเนางานที่ผู้สร้างสรรค์ได้ทำขึ้น

“ข้อมูลการบริหารสิทธิ” หมายความว่า ข้อมูลที่แสดงให้ปรากฏอยู่ในงานอันมีลิขสิทธิ์ หรือในการแสดงที่ได้บันทึกไว้แล้ว โดยระบุชื่อผู้สร้างสรรค์ งานสร้างสรรค์ นักแสดง การแสดง และเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง หรือโดยระบุระยะเวลาและเงื่อนไขการใช้ลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง และตัวเลขหรือรหัสแทนข้อมูลดังกล่าว

“มาตรการทางเทคโนโลยี” หมายความว่า เทคโนโลยี อุปกรณ์ หรือส่วนประกอบ ซึ่งในทางการใช้งานโดยปกติ ได้ถูกออกแบบมาสำหรับป้องกันหรือควบคุมการกระทำใดๆ แก่งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวง และกำหนดกิจการอื่น เพื่อปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติ ลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๔ เจ้าของลิขสิทธิ์ มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียว ดังต่อไปนี้

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๓) จำหน่ายครั้งแรกซึ่งต้นฉบับ หรือสำเนา
- (๔) ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โสตทัศนวัสดุ

ภาพยนตร์ และสิ่งบันทึกเสียง

- (๕) ให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น

(๖) อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) โดยจะกำหนด เงื่อนไขอย่างใดหรือไม่ได้ แต่เงื่อนไขดังกล่าวจะกำหนดในลักษณะที่เป็นการจำกัดการแข่งขัน โดยไม่เป็นธรรมไม่ได้

การพิจารณาว่าเงื่อนไขตามวรรคหนึ่ง (๖) จะเป็นการจำกัดการแข่งขันโดย ไม่เป็นธรรมหรือไม่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่เจ้าของลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ได้อนุญาตให้ผู้ใดใช้ สิทธิตามมาตรา ๑๕ (๖) ย่อมไม่ตัดสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่จะอนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธินั้นได้ด้วย เว้นแต่หนังสืออนุญาตได้ระบุเป็นข้อห้ามไว้”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ผู้สร้างสรรค์งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้มีสิทธิที่จะแสดง ว่าตนเป็นผู้สร้างสรรค์งานดังกล่าว และมีสิทธิที่จะห้ามมิให้ผู้รับโอนลิขสิทธิ์หรือบุคคลอื่นใด บิดเบือน ดัดทอน ดัดแปลงหรือทำโดยประการอื่นใดแก่งานนั้นจนเกิดความเสียหายต่อชื่อเสียง

หรือเกียรติคุณของผู้สร้างสรรค์ และเมื่อผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย ทายาทของผู้สร้างสรรค์ มีสิทธิที่จะฟ้องร้องบังคับตามสิทธิดังกล่าวได้ตลอดอายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ ทั้งนี้ เว้นแต่ จะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น เป็นลายลักษณ์อักษร

สิทธิของผู้สร้างสรรค์ตามวรรคหนึ่ง ไม่สามารถโอนให้แก่กันได้ เว้นแต่เป็นการโอนทางมรดก”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๒๗ การกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๖) ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้กระทำการดังต่อไปนี้

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๓) จำหน่ายครั้งแรกซึ่งต้นฉบับ หรือสำเนางานดังกล่าว

มาตรา ๒๘ การกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งแก่สื่อบันทึกวัสดุ ภาพยนตร์ หรือสิ่งบันทึกเสียงอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๖) ทั้งนี้ ไม่ว่าในส่วนที่เป็นเสียงและหรือภาพ ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้กระทำการดังต่อไปนี้

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๓) จำหน่ายครั้งแรกซึ่งต้นฉบับ หรือสำเนางาน
- (๔) ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนางานดังกล่าว

มาตรา ๓๐ การกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งแก่โปรแกรมคอมพิวเตอร์อันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๖) ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ถ้าได้กระทำการดังต่อไปนี้

- (๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลง
- (๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชน
- (๓) จำหน่ายครั้งแรกซึ่งต้นฉบับ หรือสำเนางาน
- (๔) ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนางานดังกล่าว”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๒/๑ และมาตรา ๓๒/๒ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๓๒/๑ การทำซ้ำงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ในลักษณะ

ดังต่อไปนี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

- (๑) อันเกิดจากกระบวนการในการส่งข้อมูลงานลิขสิทธิ์ทางระบบดิจิทัล หรือเป็นการทำให้งานลิขสิทธิ์ที่บันทึกไว้ในรูปดิจิทัลสามารถเข้ารับรู้ได้
- (๒) โดยบุคคลซึ่งได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์หรือมีสิทธิตามกฎหมายให้ส่งข้อมูลงานลิขสิทธิ์ทางระบบดิจิทัล หรือเป็นการทำให้งานลิขสิทธิ์ที่บันทึกไว้ในรูปดิจิทัลสามารถเข้ารับรู้ได้ และ
- (๓) เป็นผลจากการทำงานตามปกติของอุปกรณ์ที่ใช้และมีการลบสำเนาที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติโดยที่ไม่สามารถเรียกสำเนางานดังกล่าวกลับคืนมาเพื่อวัตถุประสงค์อื่นได้อีก นอกจากที่ระบุไว้ในข้อ (๑) และ (๒)

มาตรา ๓๒/๒ การกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่น โดยผู้ให้บริการ หากผู้ให้บริการไม่ได้เป็นผู้ควบคุม ริเริ่ม หรือสั่งการให้มีการกระทำดังกล่าว มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

คำว่า “ผู้ให้บริการ” หมายความว่า

๑. ผู้ให้บริการส่งผ่าน หรือเชื่อมต่อข้อมูลเพื่อการสื่อสารผ่านระบบดิจิทัล ระหว่างจุดที่กำหนดโดยผู้ใช้งาน โดยมีได้เปลี่ยนแปลงเนื้อหาของข้อมูลที่ผู้รับหรือส่ง
 ๒. ผู้ให้บริการแก่บุคคลทั่วไปในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต หรือผู้อำนวยการความสะดวกโดยประการอื่นในการเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ต
- หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการกระทำที่ไม่ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.๒๕๓๗ และให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ นักแสดงย่อมมีสิทธิแต่ผู้เดียวในการกระทำอันเกี่ยวกับการแสดงของตนดังต่อไปนี้

- (๑) เผยแพร่ต่อสาธารณชนซึ่งการแสดงที่ยังไม่มีการบันทึกไว้
- (๒) บันทึกการแสดงที่ยังไม่มีการบันทึกไว้แล้ว
- (๓) ทำซ้ำซึ่งสิ่งบันทึกการแสดงไม่ว่าโดยวิธีการใดหรือในรูปแบบใด
- (๔) จำหน่ายครั้งแรกซึ่งต้นฉบับหรือสำเนาสิ่งบันทึกเสียงการแสดง
- (๕) ให้เช่าต้นฉบับหรือสำเนาสิ่งบันทึกเสียงการแสดง
- (๖) เผยแพร่ต่อสาธารณชนซึ่งสิ่งบันทึกเสียงการแสดง ในลักษณะที่บุคคลสามารถเข้าถึงงานนั้นได้ ณ เวลาและสถานที่ที่บุคคลนั้นเลือก

(๗) อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) โดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใด หรือไม่มีก็ได้ แต่เงื่อนไขดังกล่าวจะกำหนดในลักษณะที่เป็นการจำกัดการแข่งขันโดยไม่เป็นธรรมไม่ได้

การพิจารณาว่าเงื่อนไขตามวรรคหนึ่ง (๗) จะเป็นการจำกัดการแข่งขันโดยไม่เป็นธรรมหรือไม่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๔๔/๑ ในกรณีที่นักแสดงได้อนุญาตให้ผู้ใดใช้สิทธิตามมาตรา ๔๔ (๗) ย่อมไม่ตัดสิทธิของนักแสดงที่จะอนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธินั้นได้ด้วย เว้นแต่ในหนังสืออนุญาตได้ระบุเป็นข้อห้ามไว้”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๗ ให้นักแสดงมีสิทธิในการแสดงตามมาตรา ๔๔ หากเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) นักแสดงนั้นมีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือกรณีสิ่งบັນทึกเสี่ยงการแสดง นักแสดงมีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ในขณะที่มีการบັນทึกเสี่ยงการแสดงนั้น หรือในขณะที่เรียกร้องสิทธิ

(๒) การแสดงหรือส่วนใหญ่ของการแสดงนั้นเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย

(๓) การแพร่เสียงแพร่ภาพการแสดงทำในราชอาณาจักรหรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย

(๔) การบັນทึกเสี่ยงการแสดงหรือส่วนใหญ่ของการบັນทึกเสี่ยงการแสดงนั้นเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หรือ

(๕) การโฆษณาครั้งแรกซึ่งสิ่งบັນทึกเสี่ยงการแสดงได้กระทำขึ้นในราชอาณาจักร หรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หรือในกรณีที่การโฆษณาครั้งแรกได้กระทำนอกราชอาณาจักรหรือในประเทศอื่นที่ไม่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงที่ประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย

หากได้มีการโฆษณาดังกล่าวในราชอาณาจักรหรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีการโฆษณาครั้งแรก"

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๔ ให้นักแสดงมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนตามมาตรา ๔๕ หากเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) นักแสดงมีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ในขณะที่มีการบันทึกเสียงการแสดงนั้น หรือในขณะที่เรียกร้องสิทธิ

(๒) การบันทึกเสียงการแสดงหรือส่วนใหญ่ของการบันทึกเสียงการแสดงนั้นเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หรือ

(๓) การโฆษณาครั้งแรกซึ่งสิ่งบันทึกเสียงการแสดงได้กระทำขึ้นในราชอาณาจักรหรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หรือในกรณีที่การโฆษณาครั้งแรกได้กระทำนอกราชอาณาจักรหรือในประเทศอื่นที่ไม่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงที่ประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หากได้มีการโฆษณาดังกล่าวในราชอาณาจักรหรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีการโฆษณาครั้งแรก"

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๓ ให้นำมาตรา ๑๔ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๒/๑ มาตรา ๓๒/๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๕๓ มาบังคับใช้แก่สิทธิของนักแสดงโดยอนุโลม"

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มมาตราต่อไปนี้เป็นหมวด ๒/๑ การคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี มาตรา ๕๓/๑ มาตรา ๕๓/๒ มาตรา ๕๓/๓ มาตรา ๕๓/๔ มาตรา ๕๓/๕ และมาตรา ๕๓/๖

“หมวด ๒/๑

การคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี

มาตรา ๕๓/๑ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้เกี่ยวกับข้อมูลการบริหารสิทธิโดยไม่มีอำนาจกระทำการดังกล่าว และรู้อยู่แล้วหรือมีเหตุอันควรรู้ว่าจะชักจูงหรือทำให้เกิดการละเมิด ให้ความสะดวกแก่การละเมิด หรือปกปิดการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

- (๑) ลบ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิ
- (๒) จำหน่าย หรือนำเข้าเพื่อการจำหน่ายสิ่งที่ใช้แสดงข้อมูลการบริหารสิทธิ โดยรู้อยู่แล้วว่าได้มีการลบ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิโดยผู้ไม่มีอำนาจ
- (๓) จำหน่าย นำเข้าเพื่อการจำหน่าย หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนซึ่งงานหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์ โดยรู้อยู่แล้วว่าได้มีการลบ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิโดยผู้ไม่มีอำนาจ

มาตรา ๕๓/๒ การกระทำเกี่ยวกับข้อมูลการบริหารสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมาย โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือคู่สัญญาเพื่อวัตถุประสงค์ในการบังคับใช้กฎหมาย การอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ และรักษาความมั่นคงแห่งชาติ หรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นที่คล้ายคลึงกันของทางราชการมิให้ถือเป็นการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๓/๓ ห้ามมิให้มีการหลีกเลียงมาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของนักแสดง

การหลีกเลียงแก่มาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ หากไม่ขัดต่อการแสวงหาประโยชน์ตามปกติของเจ้าของลิขสิทธิ์และไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายของเจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควร มิให้ถือว่าเป็นความผิด

ภายใต้บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง การกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อหลีกเลียงมาตรการทางเทคโนโลยี มิให้ถือว่าเป็นการกระทำละเมิด ถ้าได้กระทำดังต่อไปนี้

- (๑) การกระทำเพื่อประโยชน์ของตนเอง หรือเพื่อประโยชน์ของตนเองและบุคคลอื่นในครอบครัวหรือญาติสนิท
- (๒) ดิจิตัล วิจัย หรือแนะนำผลงานโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น

(๓) เสนอรายงานข่าวทางสื่อสารมวลชนโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น

(๔) การทำให้ปรากฏโดยผู้สอนเพื่อประโยชน์ในการสอนของตน อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร

(๕) การนำงานนั้นมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการถามและตอบในการสอบ

(๖) การทำวิศวกรรมย้อนกลับโดยสุจริต ซึ่งโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะให้สามารถใช้ร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์อื่นที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นมาโดยอิสระต่างหากได้

(๗) การกระทำโดยสุจริต โดยผู้วิจัยซึ่งได้รับสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงมาโดยชอบด้วยกฎหมาย และได้ใช้ความพยายามโดยสุจริตในการขออนุญาตเพื่อการวิจัยดังกล่าวแล้ว โดยการวิจัยนั้นมีวัตถุประสงค์เฉพาะที่จำเป็นเพื่อชี้และวิเคราะห์ข้อบกพร่องและจุดอ่อนของเทคโนโลยีการเข้าสัญญาณและถอดสัญญาณข้อมูล

(๘) การใส่ชิ้นส่วนหรือส่วนประกอบในมาตรการทางเทคโนโลยี เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในการป้องกันผู้เยาว์ในการเข้าถึงข้อมูลอินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม

(๙) การกระทำโดยสุจริตซึ่งเจ้าของคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ อนุญาต เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในการทดสอบ สืบค้น หรือแก้ไข เพื่อให้คอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์นั้น มีความปลอดภัย

(๑๐) การกระทำเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในการระบุและยับยั้งการรวบรวมหรือกระจายข้อมูลความลับของบุคคลที่ได้ให้ไว้ในการใช้อินเทอร์เน็ต ทั้งนี้การกระทำดังกล่าวต้องไม่กระทบต่อการเข้าถึงงานใด ๆ โดยบุคคลอื่น

(๑๑) การกระทำโดยชอบด้วยกฎหมายโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือคู่สัญญาเพื่อวัตถุประสงค์ในการบังคับใช้กฎหมาย การอันจำเป็นในการป้องกันประเทศและรักษาความมั่นคงแห่งชาติ หรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นที่คล้ายคลึงกันของทางราชการ

(๑๒) การเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงที่ไม่สามารถเข้าถึงได้ด้วยวิธีอื่น โดยห้องสมุด หอจดหมายเหตุ หรือสถาบันการศึกษาที่ไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในการตัดสินใจที่จะได้มาซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงดังกล่าว

(๑๓) การกระทำแก่มาตรการทางเทคโนโลยีโดยประการอื่นตามที่ได้กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕๓/๕ การผลิต นำเข้า จำหน่าย เสนอต่อสาธารณชน จัดหา หรือค้าโดยวิธีอื่นใด ซึ่งอุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ หรือส่วนประกอบ หรือการเสนอบริการต่อสาธารณชน หรือจัดให้บริการอันเข้าเงื่อนไขดังต่อไปนี้ ถือเป็นการกระทำละเมิด

(๑) มีการส่งเสริมการขาย โฆษณา หรือทำการตลาด เพื่อวัตถุประสงค์ในการหลีกเลี่ยง

มาตรการทางเทคโนโลยี

(๒) มีวัตถุประสงค์สำคัญทางการค้า หรือการใช้เพื่อหลีกเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยีโดยเฉพาะ

(๓) ถูกออกแบบ ผลิต หรือมีหน้าที่ เพื่อวัตถุประสงค์หลักในการช่วยให้เกิด หรืออำนวยความสะดวกในการหลีกเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี

มาตรา ๕๓/๕ การกระทำตามมาตรา ๕๓/๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับอุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ หรือส่วนประกอบที่ใช้หลีกเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ป้องกันการเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์หรือ สิทธิของนักแสดง หากเป็นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ มิให้ถือว่าเป็นการกระทำละเมิด

(๑) การทำวิศวกรรมย้อนกลับโดยสุจริต ซึ่งโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะให้สามารถใช้ร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์อื่นที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นมาโดยอิสระต่างหากได้

(๒) การกระทำโดยสุจริต โดยผู้วิจัยซึ่งได้รับสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงมาโดยชอบด้วยกฎหมาย และได้ใช้ความพยายามโดยสุจริตในการขออนุญาตเพื่อการวิจัย ดังกล่าวแล้ว โดยการวิจัยนั้นมีวัตถุประสงค์เฉพาะที่จำเป็นเพื่อชี้และวิเคราะห์ข้อบกพร่องและ จุดอ่อนของเทคโนโลยีการเข้าสัญญาณและถอดสัญญาณข้อมูล

(๓) การใส่ชิ้นส่วนหรือส่วนประกอบในมาตรการทางเทคโนโลยี เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในการป้องกันผู้เยาว์ในการเข้าถึงข้อมูลอินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม

(๔) การกระทำโดยสุจริตซึ่งเจ้าของคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ หรือ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ อนุญาตเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในกรณีทดสอบ สืบค้น หรือแก้ไข เพื่อให้ คอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์นั้น มีความปลอดภัย

(๕) การกระทำโดยชอบด้วยกฎหมายโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือคู่สัญญาเพื่อวัตถุประสงค์ในการบังคับใช้กฎหมาย การอันจำเป็นในการป้องกันประเทศและ รักษาความมั่นคงแห่งชาติ หรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นที่คล้ายคลึงกันของทางราชการ

(๖) การออกแบบ หรือการออกแบบและคัดเลือกชิ้นส่วนและส่วนประกอบของสินค้าอุปโภคบริโภคประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์โทรคมนาคม หรือผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ที่โดย ลักษณะและหน้าที่ของอุปกรณ์นั้นไม่ได้ถูกสร้างขึ้นเพื่อทำลายมาตรการทางเทคโนโลยี

มาตรา ๕๓/๖ การกระทำตามมาตรา ๕๓/๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับอุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ หรือส่วนประกอบที่ใช้หลีกเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ปกป้องงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง มิให้ถือเป็นการละเมิด หากเป็นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งตาม มาตรา ๕๓/๕ (๑) (๕) หรือ (๖)”

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มมาตราต่อไปนี้เป็นหมวด ๒/๒ การบริหารการจัดเก็บค่าตอบแทน ส่วนที่ ๑ ข้อความทั่วไป มาตรา ๕๓/๗ มาตรา ๕๓/๘ มาตรา ๕๓/๙ มาตรา ๕๓/๑๐ ส่วนที่ ๒

การขออนุญาตเป็นองค์กรจัดเก็บ มาตรา ๕๓/๑๑ มาตรา ๕๓/๑๒ มาตรา ๕๓/๑๓ มาตรา ๕๓/๑๔ มาตรา ๕๓/๑๕ มาตรา ๕๓/๑๖ ส่วนที่ ๓ สิทธิและหน้าที่ขององค์กรจัดเก็บ มาตรา ๕๓/๑๗ มาตรา ๕๓/๑๘ มาตรา ๕๓/๑๙ ส่วนที่ ๔ การดำเนินการบริหารการจัดเก็บค่าตอบแทน มาตรา ๕๓/๒๐ มาตรา ๕๓/๒๑ มาตรา ๕๓/๒๒ มาตรา ๕๓/๒๓ มาตรา ๕๓/๒๔ มาตรา ๕๓/๒๕ ส่วนที่ ๕ การกำกับดูแลองค์กรจัดเก็บ มาตรา ๕๓/๒๖ มาตรา ๕๓/๒๗ มาตรา ๕๓/๒๘ มาตรา ๕๓/๒๙ มาตรา ๕๓/๓๐ มาตรา ๕๓/๓๑ มาตรา ๕๓/๓๒ ส่วนที่ ๖ คณะกรรมการกำกับดูแลองค์กรจัดเก็บ มาตรา ๕๓/๓๓ มาตรา ๕๓/๓๔ และมาตรา ๕๓/๓๕

“หมวด ๒/๒
การบริหารการจัดเก็บค่าตอบแทน

—————
ส่วนที่ ๑
ข้อความทั่วไป
—————

มาตรา ๕๓/๗ ในหมวดนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“องค์กรจัดเก็บ” หมายความว่า องค์กรที่เจ้าของสิทธิในงานประเภทเดียวกันหลายคนร่วมกันจัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการบริหารการจัดเก็บค่าตอบแทนแทนเจ้าของสิทธิ โดยมิได้มีวัตถุประสงค์ในการแสวงหาผลกำไรเป็นสำคัญ และต้องได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการกำกับดูแล

“เจ้าของสิทธิ” หมายความว่า เจ้าของลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของนักแสดง

“ดำเนินการบริหารการจัดเก็บค่าตอบแทน” หมายความว่า ดำเนินการจัดการใด ๆ เกี่ยวกับค่าตอบแทน ไม่ว่าก่อนหรือหลังจากได้รับค่าตอบแทน

“ผู้ใช้งาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงทำสัญญาขออนุญาตใช้งานอันมีลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของนักแสดงกับองค์กรจัดเก็บ โดยรับว่าจะชำระค่าตอบแทนตามสัญญาดังกล่าว

“ค่าตอบแทน” หมายความว่า เงินที่ได้รับเนื่องจากการใช้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตให้เป็นองค์กรจัดเก็บตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการกำกับดูแล” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับดูแลองค์กรจัดเก็บตามพระราชบัญญัตินี้

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนสงเคราะห์เพื่อเจ้าของสิทธิและการสาธารณสุข
ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

ส่วนที่ ๒

การขออนุญาตเป็นองค์กรจัดเก็บ

มาตรา ๕๓/๘ ให้คณะกรรมการกำกับดูแลประกาศกำหนดประเภทงานอันมี
ลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงที่ต้องขออนุญาตเป็นองค์กรจัดเก็บ

มาตรา ๕๓/๙ เจ้าของสิทธิที่ประสงค์จะดำเนินการเป็นองค์กรจัดเก็บต้องได้รับ
อนุญาตจากคณะกรรมการกำกับดูแล

เจ้าของสิทธิที่มีสิทธิยื่นคำขออนุญาตต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคลหรือนิติบุคคลที่มีได้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อ
แสวงหากำไรเป็นสำคัญ

(๒) มีเจ้าของสิทธิเป็นสมาชิก โดยจำนวนสมาชิกและการเข้าเป็นสมาชิกให้เป็น
ไปตามที่กำหนดในประกาศคณะกรรมการกำกับดูแล

(๓) มีสถานะทางการเงินที่เชื่อถือได้

(๔) มีคุณสมบัติอื่นตามที่กำหนดในประกาศคณะกรรมการกำกับดูแล

มาตรา ๕๓/๑๐ การขออนุญาตเป็นองค์กรจัดเก็บให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่กำหนดในประกาศคณะกรรมการกำกับดูแล

มาตรา ๕๓/๑๑ เมื่อได้รับคำขออนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอ
อนุญาตและเอกสารหลักฐานให้ถูกต้องตามมาตรา ๕๓/๑๐ และรายงานการตรวจสอบเสนอต่อ
คณะกรรมการกำกับดูแล

ในกรณีที่คำขออนุญาตไม่เป็นไปตามมาตรา ๕๓/๙ และมาตรา ๕๓/๑๐
ให้คณะกรรมการกำกับดูแลมีคำสั่งไม่อนุญาต และให้แจ้งคำสั่งเป็นหนังสือไปยังเจ้าของสิทธิที่ยื่น
คำขออนุญาตโดยมิชักช้า เจ้าของสิทธิที่ยื่นคำขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้นได้

การอุทธรณ์คำสั่งคณะกรรมการกำกับดูแลให้เป็นไปตามกฎหมายวิธีปฏิบัติ
ราชการทางปกครอง

มาตรา ๕๓/๑๒ ในการอนุญาตให้เป็นองค์กรจัดเก็บ ให้คณะกรรมการกำกับดูแล

พิจารณาสั่งอนุญาตให้เจ้าของสิทธิที่ยื่นคำขออนุญาตที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรา ๕๓/๑๑ และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามมาตรา ๕๓/๑๒ เป็นองค์การจัดเก็บและแจ้งคำสั่งนั้นให้เจ้าของสิทธิที่ยื่นคำขออนุญาตทราบ

ให้คณะกรรมการกำกับดูแลออกใบอนุญาตให้แก่เจ้าของสิทธิที่ได้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เมื่อเจ้าของสิทธิที่ได้รับอนุญาตได้ชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกการได้รับอนุญาตไว้ในทะเบียน

ค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในประกาศคณะกรรมการกำกับดูแล

เมื่อเจ้าของสิทธิได้รับใบอนุญาตแล้ว ให้องค์การจัดเก็บมีฐานะเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๕๓/๑๓ ใบอนุญาตให้มีอายุสี่ปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดบกพร่องในสาระสำคัญ ให้องค์การจัดเก็บขอรับใบแทนได้

ในกรณีที่องค์การจัดเก็บประสงค์จะต่อใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเก้าสิบวันก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้องค์การจัดเก็บยังมีสิทธิและหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้อยู่จนกว่าคณะกรรมการกำกับดูแลจะมีคำสั่งไม่อนุญาต

การขอรับใบแทนและการขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศคณะกรรมการกำกับดูแล

มาตรา ๕๓/๑๔ ในกรณีที่องค์การจัดเก็บได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๓/๑๓ วรรคสาม และคณะกรรมการกำกับดูแลเห็นว่าการขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศคณะกรรมการกำกับดูแลตามมาตรา ๕๓/๑๒ วรรคสี่ ให้คณะกรรมการกำกับดูแลต่ออายุใบอนุญาตให้อีกคราวละสี่ปีนับแต่วันสิ้นอายุใบอนุญาตเดิม

ส่วนที่ ๓

สิทธิและหน้าที่ขององค์การจัดเก็บ

มาตรา ๕๓/๑๕ สิทธิและหน้าที่ขององค์การจัดเก็บตามพระราชบัญญัตินี้เริ่มตั้งแต่วันที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๕๓/๑๖ ให้องค์กรจัดเก็บมีสิทธิและหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการ
บริหารการจัดเก็บค่าตอบแทน ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินการบริหารการจัดเก็บค่าตอบแทน
ข้อบังคับเกี่ยวกับการรับสมาชิกที่ต้องไม่มีข้อสงวนสิทธิในการเข้าเป็นสมาชิก ข้อบังคับเกี่ยวกับ
อัตราค่าตอบแทนที่ใช้ในการจัดเก็บ ข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดสรรค่าตอบแทนให้แก่เจ้าของสิทธิ
และข้อบังคับเกี่ยวกับกองทุน รวมทั้งข้อบังคับอื่นใดที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับการดำเนินการ
บริหารการจัดเก็บค่าตอบแทน

(๒) สำรวจและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง
ของสมาชิก และข้อมูลเกี่ยวกับการใช้งานดังกล่าว รวมทั้งเปิดเผยข้อมูลงานดังกล่าวให้แก่
ผู้ร้องขอ โดยเรียกเก็บค่าบริการจากผู้ร้องขอได้ตามข้อบังคับขององค์กร ตลอดจนให้จัดส่งข้อมูล
ดังกล่าวให้คณะกรรมการกำกับดูแลเพื่อทราบด้วย

(๓) ทำสัญญาอนุญาตให้ใช้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง โดยต้องไม่
เลือกอนุญาต และต้องทำสัญญาอนุญาตอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม

(๔) จัดเก็บค่าตอบแทนตามข้อบังคับเกี่ยวกับอัตราค่าตอบแทนที่ใช้ในการจัดเก็บ
โดยต้องเป็นข้อบังคับที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแล

(๕) จัดสรรค่าตอบแทนให้แก่บรรดาเจ้าของสิทธิที่เป็นสมาชิกตามข้อบังคับเกี่ยวกับ
การจัดสรรค่าตอบแทน โดยต้องเป็นข้อบังคับที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแล

(๖) ดำเนินคดีละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงที่เกี่ยวกับการบริหารการจัด
เก็บค่าตอบแทน

(๗) จัดทำรายงานประจำปีแสดงผลการดำเนินการจัดเก็บค่าตอบแทนและการ
อื่นใดที่เกี่ยวข้องเพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนทราบและตรวจสอบได้ และส่งสำเนารายงานประจำปี
ต่อคณะกรรมการกำกับดูแล ภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของทุกปี

(๘) จัดทำงบดุล งบการเงิน และบัญชี และจัดให้ผู้สอบบัญชีตรวจสอบภายใน
เก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของทุกปี

(๙) เรียกให้ผู้ใช้งานซึ่งเป็นผู้กระทำการเผยแพร่ต่อสาธารณชนหรือผู้จัดให้มี
การแสดงงานอันมีลิขสิทธิ์เพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณชน ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้งานอันมีลิขสิทธิ์
หรือสิทธิของนักแสดงที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดเก็บและจัดสรรค่าตอบแทน

(๑๐) สิทธิและหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการกำกับดูแลประกาศกำหนด

มาตรา ๕๓/๑๗ การทำสัญญาอนุญาตให้ใช้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง
ตามมาตรา ๕๓/๑๖ (๓) หรือการจัดเก็บค่าตอบแทนตามมาตรา ๕๓/๑๖ (๔) โดยองค์กรจัดเก็บ
ให้มีผลผูกพันเจ้าของสิทธิที่เป็นสมาชิกองค์กรจัดเก็บนั้น และผู้ใช้งานที่ได้จ่ายค่าตอบแทนการใช้
งานลิขสิทธิ์หรือสิทธินักแสดงให้แก่องค์กรจัดเก็บรายหนึ่งหรือหลายราย รวมทั้งผู้ใช้งานไม่ต้อง

รับผิดชอบการโต้แย้งสิทธิของบุคคลที่สามสำหรับการใช้งานลิขสิทธิ์หรือสิทธินักแสดงตามสัญญาอนุญาตดังกล่าว ทั้งนี้ให้องค์กรจัดเก็บเป็นผู้รับผิดชอบ หากมีการโต้แย้งสิทธิเกิดขึ้น

ส่วนที่ ๔

การดำเนินการบริหารการจัดเก็บค่าตอบแทน

มาตรา ๕๓/๑๘ ให้องค์กรจัดเก็บจัดทำข้อบังคับต่าง ๆ ตามมาตรา ๕๓/๑๖ (๑) ให้แล้วเสร็จก่อนดำเนินการบริหารการจัดเก็บค่าตอบแทน โดยให้องค์กรจัดเก็บเสนอข้อบังคับดังกล่าวให้คณะกรรมการกำกับดูแลให้ความเห็นชอบก่อนที่จะนำไปใช้

มาตรา ๕๓/๑๙ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อบังคับเกี่ยวกับอัตราค่าตอบแทนที่ใช้ในการจัดเก็บ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดสรรค่าตอบแทนให้แก่เจ้าของสิทธิ ให้องค์กรจัดเก็บแจ้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต่อคณะกรรมการกำกับดูแลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงนั้น เพื่อให้คณะกรรมการกำกับดูแลให้ความเห็นชอบ

มาตรา ๕๓/๒๐ ให้องค์กรจัดเก็บจัดทำทะเบียนสมาชิกและส่งสำเนาให้คณะกรรมการกำกับดูแล ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต

ทะเบียนสมาชิกตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการและเอกสารดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ สัญชาติ และที่อยู่ของสมาชิก
- (๒) วันที่เข้าเป็นสมาชิก
- (๓) ชื่อ ประเภทของงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงของสมาชิก
- (๔) รายละเอียดผลงานของสมาชิก
- (๕) รายละเอียดอื่นตามประกาศคณะกรรมการกำกับดูแล

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงรายการในทะเบียนสมาชิกตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งการเปลี่ยนแปลงต่อคณะกรรมการกำกับดูแล ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงนั้น

มาตรา ๕๓/๒๑ ในการจัดเก็บค่าตอบแทนจากผู้ใช้งาน หากงานลิขสิทธิ์หรือการแสดงใดที่ผู้ใช้งานนำไปใช้มีหลายประเภทงานรวมอยู่ด้วยกัน ให้องค์กรจัดเก็บรวมตัวกันจัดเก็บค่าตอบแทนคราวเดียวสำหรับระยะเวลาการอนุญาตให้ใช้งานลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงแต่ละครั้ง ทั้งนี้ ให้องค์กรจัดเก็บตกลงกันก่อนดำเนินการจัดเก็บ พร้อมทั้งแจ้งข้อตกลงต่อคณะกรรมการกำกับดูแลก่อนดำเนินการจัดเก็บ

การจัดเก็บค่าตอบแทนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการกำกับดูแลประกาศกำหนด

มาตรา ๕๓/๒๒ เมื่อองค์กรจัดเก็บได้จัดเก็บคำตอบแทนจากผู้ใช้งานแล้ว
ให้องค์กรจัดเก็บจัดสรรคำตอบแทนให้แก่บรรดาสมาชิกอย่างเป็นธรรม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตาม
ข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดสรรคำตอบแทนตามที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแล

มาตรา ๕๓/๒๓ การดำเนินการบริหารการจัดเก็บคำตอบแทนขององค์กร
จัดเก็บที่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับการยกเว้นภาษีตามพระราชกฤษฎีกา
ซึ่งออกตามความในประมวลรัษฎากร

ส่วนที่ ๕ การกำกับดูแลองค์กรจัดเก็บ

มาตรา ๕๓/๒๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินผลการดำเนินการขององค์กรจัด
เก็บและเสนอรายงานผลการสอบบัญชีของผู้สอบบัญชีต่อคณะกรรมการกำกับดูแลเพื่อพิจารณา
ดำเนินการตามมาตรา ๕๓/๒๕

มาตรา ๕๓/๒๕ ในกรณีที่ปรากฏจากรายงานของผู้สอบบัญชีหรือพนักงาน
เจ้าหน้าที่ว่าองค์กรจัดเก็บใดกระทำการไม่ถูกต้องในการดำเนินกิจการจนทำให้เกิดความเสียหาย
หรือมีข้อบกพร่องเกี่ยวกับการเงินหรือการบัญชี ถ้าคณะกรรมการกำกับดูแลเห็นว่าการกระทำ
อันก่อให้เกิดความเสียหายหรือข้อบกพร่องนั้นอาจแก้ไขได้ ให้คณะกรรมการกำกับดูแลสั่งให้แก้ไข
การกระทำหรือข้อบกพร่องนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนด หากองค์กรจัดเก็บไม่ดำเนินการแก้ไข
ภายในระยะเวลาดังกล่าว คณะกรรมการกำกับดูแลอาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตได้ และ
แจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้องค์กรจัดเก็บทราบ

มาตรา ๕๓/๒๖ ในกรณีที่คณะกรรมการกำกับดูแลเห็นว่าองค์กรจัดเก็บมิได้
ดำเนินการภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต หรือหยุดกิจการติดต่อกันเป็นเวลาหนึ่งปี
คณะกรรมการกำกับดูแลมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต และแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้
องค์กรจัดเก็บนั้นทราบ

มาตรา ๕๓/๒๗ คำสั่งของคณะกรรมการกำกับดูแลตามมาตรา ๕๓/๒๕ หรือ
มาตรา ๕๓/๒๖ ที่สั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต ให้องค์กรจัดเก็บอุทธรณ์ต่อศาลทรัพย์สิน

ทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง
การอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศคณะกรรมการ
กำกับดูแล

มาตรา ๕๓/๒๘ ในกรณีที่องค์กรจัดเก็บถูกเพิกถอนใบอนุญาต ให้สัญญาอนุญาต
ให้ใช้งานลิขสิทธิ์มีผลต่อไปจนกว่าระยะเวลาตามที่ตกลงในสัญญาจะสิ้นสุด และเมื่อสัญญาสิ้นสุดแล้ว
เจ้าของสิทธิและนักแสดงยังไม่ได้เป็นสมาชิกขององค์กรจัดเก็บรายใด ให้ถือว่าผู้ใช้งานมีสิทธิใช้งาน
ต่อไปได้ แต่ทั้งนี้ไม่ตัดสิทธิขององค์กรจัดเก็บที่จะจัดเก็บค่าตอบแทนย้อนหลัง

มาตรา ๕๓/๒๙ ให้คณะกรรมการกำกับดูแลมีสิทธิเรียกให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องจัดส่ง
ข้อมูลที่เป็นไปตามสมควรเพื่อประโยชน์ในการคำนวณค่าตอบแทนการใช้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือ
สิทธิของนักแสดง

มาตรา ๕๓/๓๐ บุคคลใดอาจขอตรวจเอกสารเกี่ยวกับองค์กรจัดเก็บที่เก็บรักษา
ไว้กับคณะกรรมการกำกับดูแล และอาจขอคัดสำเนาเอกสารดังกล่าวพร้อมคำรับรองสำเนาถูกต้อง
โดยเสียค่าธรรมเนียมได้

ส่วนที่ ๖

คณะกรรมการกำกับดูแลองค์กรจัดเก็บ

มาตรา ๕๓/๓๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการกำกับ
ดูแลองค์กรจัดเก็บ” ประกอบด้วย อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญาเป็นประธาน ผู้แทนสำนักงาน
อัยการสูงสุด สำนักคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง
อีกไม่เกินเก้าคนเป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการกำกับดูแลแต่งตั้งข้าราชการกรมทรัพย์สินทางปัญญาเป็นเลขานุการ
และผู้ช่วยเลขานุการอีกไม่เกินสองคน

มาตรา ๕๓/๓๒ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี
กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรี
แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมี

วาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๕๓/๓๓ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่โทษสำหรับความ

ผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๕๓/๓๔ การประชุมของคณะกรรมการกำกับดูแลต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๕๓/๓๕ คณะกรรมการกำกับดูแลมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ออกประกาศกำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิยื่นคำขออนุญาตเป็นองค์กรจัดเก็บ ประเภทของงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงที่ต้องขออนุญาตเป็นองค์กรจัดเก็บ หลักเกณฑ์และวิธีการในการขออนุญาตเป็นองค์กรจัดเก็บ การขอใบแทน การขอต่อใบอนุญาต คำธรรมเนียมการออกใบอนุญาต และสิทธิและหน้าที่ขององค์กรจัดเก็บ

(๒) พิจารณาอนุญาตให้ดำเนินการเป็นองค์กรจัดเก็บ

(๓) ให้ความเห็นชอบข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินการบริหารจัดการจัดเก็บค่าตอบแทน ข้อบังคับเกี่ยวกับอัตราค่าตอบแทนที่ใช้ในการจัดเก็บ ข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดสรรค่าตอบแทนให้แก่เจ้าของสิทธิ ข้อบังคับเกี่ยวกับกองทุน และข้อบังคับอื่นใดที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับการดำเนินการบริหารจัดการจัดเก็บค่าตอบแทน

(๔) กำกับดูแลการบริหารการจัดเก็บค่าตอบแทนขององค์กรจัดเก็บ และ

(๕) พิจารณาข้อพิพาทเกี่ยวกับการดำเนินการบริหารจัดการจัดเก็บระหว่างองค์กรจัดเก็บ และระหว่างองค์กรจัดเก็บและสมาคมหรือองค์กรผู้ใช้งาน”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ ผู้มีสัญชาติไทยซึ่งประสงค์จะขออนุญาตใช้ลิขสิทธิ์ในงานที่มีการเผยแพร่ต่อสาธารณชนหรือจำหน่ายในรูปของสิ่งพิมพ์หรืออย่างอื่นที่คล้ายคลึงกันตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์ในการเรียน การสอน หรือค้นคว้า ที่มีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาข้อเท็จจริงหรือข้อเท็จจริง โดยแสดงหลักฐานว่าผู้ขอได้ขออนุญาตใช้ลิขสิทธิ์ในการจัดทำคำแปลเป็นภาษาไทย หรือทำซ้ำสำเนาในงานที่ได้เคยจัดทำเป็นภาษาไทยดังกล่าวจากเจ้าของลิขสิทธิ์ แต่ได้รับการปฏิเสธหรือเมื่อได้ใช้เวลาอันสมควรแล้วแต่ตกลงกันไม่ได้ ถ้าปรากฏว่าในขณะที่ยื่นคำขอตกลง

(๑) เจ้าของลิขสิทธิ์มิได้จัดทำหรืออนุญาตให้ผู้อื่นจัดทำคำแปลเป็นภาษาไทยของงานดังกล่าวออกทำการโฆษณาภายในสามปีหลังจากที่ได้มีการโฆษณางานเป็นครั้งแรก หรือ

(๒) เจ้าของลิขสิทธิ์ได้จัดทำคำแปลงานของตนเป็นภาษาไทยออกทำการโฆษณา ซึ่งเมื่อพ้นกำหนดสามปีหลังจากที่ได้จัดทำคำแปลงานดังกล่าวครั้งสุดท้ายไม่มีการจัดทำคำแปลงานนั้นอีก และไม่มีสำเนาคำแปลงานดังกล่าวในท้องตลาด”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๐ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) วินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๔๕ และมาตรา ๕๕

(๓) ส่งเสริมหรือสนับสนุนสมาคม หรือองค์กรของผู้สร้างสรรค์หรือนักแสดงเกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อจัดเก็บค่าตอบแทนจากบุคคลอื่นที่ใช้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง และการคุ้มครองหรือปกป้องสิทธิหรือประโยชน์อื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) กำหนดแบบสัญญามาตรฐานเกี่ยวกับลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง รวมทั้งส่งเสริมหรือสนับสนุนให้มีการใช้แบบสัญญาดังกล่าว

(๕) พิจารณาเรื่องอื่นๆ ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้และให้นำมาตรา ๕๔ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้อัยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความที่เป็นชื่อของหมวด ๖ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๖

คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ ลิขสิทธิ์ของนักแสดง

และสิทธิอันเกี่ยวกับข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี”

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๖๒/๑ สถาบันการศึกษา หอจดหมายเหตุ ห้องสมุดหรือองค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพสาธารณะที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไรที่กระทำการอันเป็นการละเมิดสิทธิตามมาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๓ ไม่ต้องรับผิดชอบทางอาญาต่อการกระทำละเมิดดังกล่าว”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๔ ในกรณีที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ละเมิดชดเชยค่าเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) นอกจากกำหนดค่าสินไหมทดแทนเฉพาะในความเสียหายที่เกิดขึ้นอย่างแท้จริง ศาลอาจมีคำสั่งให้ผู้ละเมิดคืนผลประโยชน์ที่ได้จากหรือเนื่องจากการละเมิดโดยคิดรวมเข้าไปในค่าสินไหมทดแทนได้

(๒) ในกรณีที่ไม้อาจกำหนดค่าสินไหมทดแทนตาม (๑) ได้ ให้ศาลกำหนดค่าสินไหมทดแทนให้แก่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควร

(๓) ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงเป็นการกระทำโดยจงใจหรือมีเจตนากระทำการเพื่อให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ละเมิดจ่ายค่าสินไหมทดแทนเพื่อการลงโทษเพิ่มขึ้นจากจำนวนที่ศาลกำหนดตาม (๑) หรือ (๒) ได้ แต่ต้องไม่เกินสองเท่าของค่าสินไหมทดแทนตาม (๑) หรือ (๒)”

มาตรา ๒๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์
พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๖๔/๑ ในคดีแพ่งที่เกี่ยวกับลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตาม
พระราชบัญญัตินี้ ให้ศาลมีอำนาจสั่งริบรดาสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร
อันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของนักแสดง”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์
พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๖ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นความผิดอันยอมความได้
เว้นแต่การละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงในเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่

คำว่า “การละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงในเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่”
หมายความว่า การละเมิดที่มีลักษณะเป็นโรงงานผลิต การผลิตที่ทำเป็นธุรกิจ หรือการค้าที่
ทำเป็นปกติธุระ”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์
พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๙ ผู้ใดกระทำละเมิดลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๒๗ (๑) มาตรา ๒๘ (๑)
มาตรา ๒๙ (๑) หรือมาตรา ๓๐ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่แสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำความผิดต้องระวาง
โทษปรับไม่เกินหกพันบาทต่อสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์แต่ละชิ้น แต่ทั้งนี้ไม่เกินแปดแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้าเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่
ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสองพันบาทต่อสินค้าที่ละเมิด
ลิขสิทธิ์แต่ละชิ้น แต่ทั้งนี้ไม่เกินหนึ่งล้านหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๙/๑ มาตรา ๖๙/๒ และมาตรา
๖๙/๓ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๖๙/๑ ผู้ใดกระทำละเมิดลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๒๗ (๒) มาตรา ๒๘ (๒)
หรือมาตรา ๓๐ (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่แสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้าเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินแปดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๙/๒ ผู้ใดกระทำความผิดลิดลิตตามมาตรา ๒๗ (๓) มาตรา ๒๘ (๓) (๔) หรือมาตรา ๓๐ (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาทต่อสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์แต่ละชิ้น แต่ทั้งนี้ไม่เกินสี่แสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้าเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาทต่อสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์แต่ละชิ้น แต่ทั้งนี้ไม่เกินแปดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๙/๓ ผู้ใดกระทำความผิดลิดลิตตามมาตรา ๒๙ (๒) หรือมาตรา ๒๙ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่แสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้าเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินแปดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.๒๕๓๗ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๐ ผู้ใดกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๓๑ (๑) (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาทต่อสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์แต่ละชิ้น แต่ทั้งนี้ไม่เกินสี่แสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้าเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาทต่อสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์แต่ละชิ้น แต่ทั้งนี้ไม่เกินแปดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๐/๑ มาตรา ๗๐/๒ มาตรา ๗๐/๓ มาตรา ๗๐/๔ มาตรา ๗๐/๕ มาตรา ๗๐/๖ มาตรา มาตรา ๗๐/๗ มาตรา ๗๐/๘ และมาตรา ๗๐/๙ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.๒๕๓๗

“มาตรา ๗๐/๑ ผู้ใดกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๓๑ (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่แสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้าเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินแปดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐/๒ ผู้ใดกระทำละเมิดสิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๕๒ ในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำตามมาตรา ๔๔ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่แสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินแปดแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้าเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านหกแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐/๓ ผู้ใดกระทำละเมิดสิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๕๒ ในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำตามมาตรา ๔๔ (๒) หรือมาตรา ๔๔ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่แสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกพันบาทต่อสินค้าที่ละเมิดสิทธิของนักแสดงแต่ละชิ้น แต่ทั้งนี้ไม่เกินแปดแสนบาท

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้าเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสองพันบาทต่อสินค้าที่ละเมิดสิทธิแต่ละชิ้น แต่ทั้งนี้ไม่เกินหนึ่งล้านหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐/๔ ผู้ใดกระทำละเมิดสิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๕๒ ในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำตามมาตรา ๔๔ (๔) หรือมาตรา ๔๔ (๕) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาทต่อสินค้าที่ละเมิดสิทธิของนักแสดงแต่ละชิ้น แต่ทั้งนี้ไม่เกิน

สี่แสนบาท

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้าเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาทต่อสินค้าที่ละเมิดสิทธิของนักแสดงแต่ละชิ้น แต่ทั้งนี้ไม่เกินหนึ่งล้านแปดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐/๕ ผู้ใดกระทำละเมิดสิทธิของนักแสดงตามมาตรา ๕๒ ในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำตามมาตรา ๕๔ (๖) หรือมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่แสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้าเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินแปดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐/๖ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๕๓/๑ หรือมาตรา ๕๓/๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้าเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐/๗ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๕๓/๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาทต่อสินค้าที่ละเมิดแต่ละชิ้น แต่ทั้งนี้ไม่เกินสองแสนบาท

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้าเชิงพาณิชย์ขนาดใหญ่ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสามพันบาทต่อสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์แต่ละชิ้น แต่ทั้งนี้ไม่เกินสี่แสนบาท

มาตรา ๗๐/๘ ผู้ใดดำเนินการเป็นองค์กรจัดเก็บโดยไม่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการกำกับดูแลตามมาตรา ๕๓/๑๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐/๙ องค์กรจัดเก็บใตผ้าฝืนมาตรา ๕๓/๑๘ มาตรา ๕๓/๑๙ มาตรา ๕๓/๒๐ หรือมาตรา ๕๓/๒๑ ต้องระวางโทษปรับไม้หนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๗ ความผิดตามมาตรา ๖๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๙/๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๙/๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๙/๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๐/๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๐/๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๐/๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๐/๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๐/๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๐/๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๐/๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๐/๙ ให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้”

มาตรา ๓๒ ผู้ใดดำเนินการจัดเก็บค่าตอบแทนจากการใช้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือ สิทธิของนักแสดงอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นดำเนินการขออนุญาตเป็นองค์กร จัดเก็บตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี